

Cerceneda, que és avui nom de família que sol escriure's *Sarsaneda*. Ni Balari ni *AlcM* no s'han curat del valor de la *i* del sufix *-INU* que era llarga i així el resultat havia de ser *Cercineda, si aquest era de fet l'element de composició. De *Cercenaava* ve evidentment el cognom ben conegut *Sarsaneda*, *Sarsanedes*.

De tota manera, no es pot excloure la possibilitat que el sentit primari de *cerceneda* fos 'alzinar' i que hi tinguéssim en realitat un derivat de la base **CERC-* [i serts-] igual que *Cercet*. Notem que a la zona de Bagà on apareix *Cerceneda* (de 1113) es troben els NLL *Cercs*, *Cerconeda*, *Puigcercós*, *Cerqueda* (vide supra). Hom partiria d'una base *cerceda, formada al costat del primitiu *Cercedo* (CERCETUM) > *Cercet*, paral·lelament a *Cerqueda*, d'on s'hauria fet *cerceneda* amb la final d'apellatius com *alzinada*, *cardoneda*, *cerconeda*. En aquest cas, la forma amb *-ada* (de 962) seria secundària i sense transcendència. Però, aquesta mena de formació ens hauria produït més aviat *cerçoneda, *cercineda, i no pas *-eneda*. Potser un dia més dades ens encaminarien a una solució satisfactòria per aquesta pista.

De moment, però, notem una altra possibilitat que presenta menys dificultat. I és que la base del nom en qüestió podia ser amb *-ada* en un principi, com l'ex. de 962: tindriem un derivat de CIRCINARE, d'on vénen el cast. *cercenar* 'rodejar', 'tallar en rodó' (DECH II, 40b48) i el fr. *cerner* 'envoltar', 'encerclar'. Es tractaria, doncs, *cercenada* dit d'un terreny encerclat o envoltat (cf., s. v. *Cercada*).

Ara bé, de l'ús de *cercenar* 'encerclar un tros de terra' en català antic i justament en terra d'Andorra, ens en dóna testimoni el següent text que citem d'un document de 1065, inclòs en el *Cartulari de Tavernoles*: «Et ipsum alaudem de Andorra affrontat de I^a parte *Encercenad* et de alia part in ipso estang de Egolestés» (ed. J. Soler, Castelló de la P., 1964, p. 83). El context mostra que es tracta del mateix lloc que el *Pont de Sassanat* (JCor., E. T. C. II, p. 12, n. 2), i per tant calia segmentar *ē Cercenad*. Notem que el pont en qüestió és de fet el límit del terme municipal d'Andorra, i l'estany d'Engolasters (mal escrit o transcrit en el doc. de 1065 com *Egole tes*) hi és a vora. Observem a més que JCor. parlant de l'ús del mot *yermo* a l'Alt Aragó com a 'l'aglevat' ho exemplifica amb un *yermo de Cercenata* a Escuaín, 1965 (DECat III, 421b9).

Hi ha, doncs, bons motius per mirar *Cerceneda* com a punt de partida. Per al canvi del sufix en *-eda* hi podem veure efectivament una influència dels noms com *Cerconeda*, *Cerqueda*. Com hem dit ja el cas de *Cerceneda* 1113, és en la zona de Bagà on trobem aquests NLL.

[El que En Coromines troba més probable és que *Cerceneda* resulti d'un encreuament dels *Cercosa* i *Cercosella* amb *Cerqueda* i *Cerceneda*, que han quedat ben establerts i ben explicats, amb bons fonaments en llatí clàssic i vulgar, i en les altres llengües romàniques. Més convincent que derivar aquest *Cerceneda*, nom basat en documents catalans antics, d'un *CERCONE merament suposat a base d'una forma local italiana *Cerquone*, que no hi ha cap raó per atribuir al

llatí vulgar, essent un derivat de l'it. *cerqua*, derivat del tipus trivial en *-one* de l'italià.]

CERCÓS, derivat de **cerqu(u)s* amb el sufix adj. *-osu*, *-osa*, amb el significat de 'alzinós'⁵ forma el segon element del compost *Puigcercós*, poblet en el municipi de Palau de Noguera (Pallars Jussà). En tenim aquesta documentació: 1194 (*BABL* II, 406); 1306 *Podii Cercostii* (Hinojosa, *Reg. Señ. Cat.*, p. 279); i *Puig Cercós* en el cens de 1359 (*CoDoACA* XII, 72).

A més, en un doc. de 941 hom fa esment d'un castell de *Puigcercós* prop de Castigaleu (Ribagorça): «--- castro Poga Circuso, in loco ubi dicitur in Rio Petruso ---» (Abadal, *Pallars i Rib.*, 360).

C. A. Torras, *Pirineu Cat.*, *Berguedà*, fa referència a un *Pont de Puigcercós*, damunt la ribera de Merlès, entre Alps i Borredà (p. 118), segons el mapa del Berguedà adjunt, *Cercosa* ocupa un terreny extens al N. de Borredà i a l'E. de Castell de l'Areny, i evidentment ha donat origen als noms de *Collet de Cercosa*, *Torrent de Cercosa*, *Malpàs de Cercosa*; a més es diu allí *Cercosa* una casa a l'aiguavés d'un clot en lloc amagat (p. 160) [collectiu en *-osa*, com *pinosa* 'pineda', *avetosa* etc.] *Puigcercós* és un vell mas prop del Merlès i del Pont de Roma, entre aquest i Borredà (Espínas, *Camins del Berguedà*, p. 140).

De fet, *Cercosa*, degué ser NL prou comú per a donar origen a la forma de dimin. *Cercosella*, que apareix en un doc. de 1033 i sembla ser nom d'un terreny prop del riu Sió i de la vila d'Agramunt, La Rabassa i Cervera (Segarra): «--- qui afrontant --- de meridie in rivo Cione vel in eius discursum; de occiduo in Koskoll; de parte veri circi in ipsa Guardia --- et pervenit ad ipso torrent de ipsa *Cerkosella*, deinde vadit in gungent de ipsa Rabaza» (*Est. Rom. I.E.C.* II, 1917, 94 n.).⁶

Altrament, *Cercós* és nom d'un paratge ben conegut a Castell-de-Cabres (Maestrat/Morella).

CERCET, llogaret del municipi de Fullà (Conflent), a l'esquerra de la riera de Saorra i prop de Cornellà. Avui es diu *Veïnat d'Amunt*.⁷

DOC. ANT. *Villa Cercedo* 947; en una donació de 1007 al monestir de Canigó hom posa: «et usque in via quae pergit de Corneliano ad *Cercedo*» (*Marca Hisp.*, col. 964); *Cerret* [sic] 1095, *Cerred* [sic] 1173, *Cerretum* 1277, *Sarcel*, *Veïnat d'Amont* 1680 (Ponsich, 107).

ETIM. Prové de *CERCĒTU, variant del ll. *QUERCETUM* 'alzinar' paral·lela a les formes ja explicades de ll. vg. amb *CE-*, com ara **CERQU(U)S*. Les formes de 1095 i 1173 *Cerret/Cerred* són xocants. Potser alguns a la vista d'aquests testimonis han volgut explicar *Cercet* a través de *CERSETUM*, que ha donat *Ceret*, nom de la localitat del Vallespir, però un desenvolupament de la dita base havia de donar *Cerset* (amb *z*) i la grafia dels exemples documentats de 947, 1007 i de 1277 tots amb *c-* no hi donen suport. Endemés, el lloc en qüestió devia ser poblat d'un cap a l'altre d'alzines com ho palesa el nom antic del Veïnat del Mig, *Cassanet*, significat en el seu origen 'roureda' (quasi alzi-